भोजनस्य रागप्राप्तत्ये अपि नत्कालस्य "अइनि च तथा तमस्त्रिन्यां सार्वप्रकरयासानः" इति कात्यायनीये न नियमितलात वैभलेन शास्त्रीयत्वे न सामान्यशास्त्रपाः भग्यजीविषयुदासासङ्गतिरिति। व ०त० (तेन नाति-प्रमे नातिसायमित्यत नजर्यः पर्युदास) 'तया यमहितीयायां यात्रायां मरणं भवेत्"। अनध्याय-दितीया यथा 'प्रकेरिचेचा दितीयास्ताः प्रतपचे गते स या। या च को जागरे लाते चैतावल्याः परेऽपि या। चातर्माये समाप्रे च दितीया या भवेत तिथः। पराखेतास्वनध्यायः प्राचैः परिकीर्त्तितः ति॰ त॰। "मार्ग च फाल्पुने चैव खाबाढे कार्तिके तथा । पच्यो मींचमासस् दितीयां पर्विजयत् मन्ति। ध्यसुपनयनविषयः। पन्नयोरित्यस्योत्तरत सुतस्य पर्व-लान्यः। "दितीया मीनधनुषोः" ज्योति न उत्तेः र-विचन्द्रयोभीवधनुषोः स्थितयोक्तस्य दग्धलम् । चन्द्रमा-मस्यतत्वे चन्द्रदम्भलं केचिदिक्कित "दितीया दादशी यचें ' क्यो॰त॰ उक्ते सत्यासत्तरस्यां दिशि योगिनी।

हितीयक्त न॰ दितीयेन इत्येष यह यम् "तावितयं यह य-मिति खुखाँ पा॰ कन् पूरणप्रत्ययस्या लुक् । १वैद्या-दिहितीय इत्येष यह से । पत्ते तीयभागस लुकि दिकम-पत्त । दितीये दिक्स कन् । रदितीयदिनसवे रोगे पु॰

दितीयतिकला स्तो दितीया तिफला'। गाम्धर्थां (गामार) गव्हच॰।

दितीयास्तत ति॰ दितीयं सतम् दितीय+डाच् ल-कः। दितीययारकर्षणकर्षीण चेत्रारी।

द्वितीयाभा स्त्री दिनीवेन रूपेण इरिट्रायाः स्थामाति स्था-भा-क। दाक्हरिट्रायां भन्दण्यः।

दितीयायम प्रश्व कर्म । दितीये गाई ख्ये यायमे 'दिती-यमायुगी भागं अतदारा ग्टले वमेत्' महः ''कालोद्ययं सक्तमित् दितीयं मृतीपकारस्वमभाष्यमं ते" रघः।

हिती यिक लि॰ दितीयः एडायगुन्कीपपदारूपः पदार्थी दीयते ''पूरचार्थीदा ठ।'' पा॰ ठन रखादिरूपेण दीयते दितीयो यश्चिन तस्मिन् पदार्थी

हितीयिन् ति वितीयो भागी याजनशाऽस्त्रस्य इति।
सर्वभागसाहकं स्वितिन स्वितिन्द्यन्ते दे वैद्षण्डस्यम्।
''बोस्य घोस्य दितीयिस्यः' स्वीत्र भी व ८१३।३ दिः
तीयिस्यः सर्वित्रयः सर्वभेषास्तीत्यदि नस्तो स्यः" नाराव् हित्र वि व व व । दौ वा व्यो वा विकल्पांके बद्ध स- ख्येयार्थत्वे छ। हो स्योवेट्टर्थं। ''हिलाण्यक्षा न्यार्क्ष संदुषक्त् !'' रेष्ट्ः "देवेनाप्रतिपत्तिमूदमनसा हिलाः स्थितं नाष्टिताः" सा॰द॰

हित्व न॰ दयोभांवः। स्रयमेकः स्रयमेक रत्यनेकैकलयोधह्यामेसाबोधजन्ये द्रव्यनिष्ठे गुणभेदे। तस् समयावेन
वस्तुद्रवे प्रत्येकं तिष्ठंत, पर्यांप्रसम्बन्धेन तः द्रयोदेव
विष्ठति न प्रत्येकम्। तदेवापेस्वावृद्धिजन्यम् तेनैव रभौ
हावित्यादि स्थवस्तारः। समवायेन प्रत्येकं दित्यसन्ते प्रिम्न तेन तथा स्थवस्तारः। स्थिनुक्यगस्ते १५८७४०तदुत्पत्तिवनामप्रकारस्य हम्प्रः।

''हिलादयः परार्द्धाना अपेचावदिजा मताः । य-नेका अध्ययकां प्रा एते त परिकी सिताः। अपेचा-बद्धिनात्राञ्च नाग्रस्तेषां निक्धितः। खनेकेकत्वनु-दियाँ सारमेचान्दिस्चाते" भाषाः "हिलाद्यो व्यास्ट्यः ष्टित्तसंख्या चपेचाव् दिजन्या"। "चनेकेति। दिलादिसमनायः प्रखेकं घटादानीप वर्त्तते ध्येको हार्वित प्रत्ययाभावात एको म प्रत्ययम्भवाच दित्वाटीनां पर्याप्रनचणः सम्बद्धाउनेकात्रवीरस्य्यगस्यते । अपेत्वाबुद्धिमाशादिति । प्रथमपेचाव्डिकतो दिलात्मिः। ततो विशेषण-प्तानं दिल्लानिर्विकल्पकरुपम। तती दिल्लानिशय-प्रत्यचम्। चपेचाबुद्धिनाशे ततो दिलनाथ रात। यदापि जानानार न किमपि विचाणस्थायि योग्यांवभूवि-शेषगुणानां खोत्तरवर्त्तिगुणनाश्यत्वात् तथाणपेचानुद स्तिचणस्यायितं क्लारते धन्यथा निर्देकसमजाने ध्यमेचा व्याचात् खननरं दिल श्रेव नायः ग तु दिल्पात्यचा तदानी विषयाभावात् मानस्वै च चुरादिना ज्ञान जननी पगमात्। तसाद् हित्यप्रव्यचादिकमपेचाब्द्वेनां शकं कल्पंति। न चापे-चाव्दिनायात् कथं दिल्यनाय इति याच्यम्। का-चपेचान्(द लड्ट्यादिका बान्तरेदिलपत्यचामावात्। तद्याभक्तद्यागक इति कल्पनात्। कतएव तत्पृष्षी-यापेचाव्यविजन्धदिलादिकं तेनेव ग्टहात इति कल्यते। चापेचा बुद्धे दिल्य स्वक्षारण त्यमस्वत याच्यम्। काध्वेन दिलां प्रति कारणालख्वे बोचि । लात्। नाती-न्द्रिये द्वाण्यादावमेचात्र्द्विशानाम्। सर्गाटकाची-नपरमाच्वादावीयरीयापेचाव् दिवे ह्या ग्लानरवर्त्ति योगि-नामपेचानुद्विशे दिलादिकारणांभात"। "वर्णचानुद्रिः